

Γαβριέλλα προέβλεπε τρία δόξαλιμα χρόνια, γιγάτα μόνο και φοβητή ό χρονία... Τέλος, όταν έγινε η αναζωογή, έφραξε άμέσως στην πόλι όπου βρισκόταν τό μοναστήριό τών «Φιλώξίνων Κούλουριών». Η καλωγήρης τήν άποδέχτησαν με μεγάλη προθυμία, τής έλεαν ότι τά δυο κοριτσάκια ήσαν θαυμάσια στην όγεία τους, ότι τά είχαν έγγραφεί ως παιδιά τής Άγγελικής και τά άνέφεραν μαζί με άλλα όφρανά. "Όταν σέ λίγο η 'Ηγομένη ώδήγησε τά δυο κοριτσάκια μπροστά στη Γαβριέλλα, η δυστυχισμένη μητέρα άρχισε νά νοιώσει μία τρομερή άγανάπη... Καί με φρονή πού έστρεψε, ρώτησε :

— Ποιά είναι η κόρη μου ;
— Δέν ξέρουμε, κυρία μου, τής απάντησε η 'Ηγομένη. 'Εμείς βαφτίσαμε και τίς δυο και όνομάσαμε τήν μία Μαρία και τήν άλλη Άννα. Δέν ξέρουμε όμως ότι δέν είναι αδελφία... Τώρα τό μαθαίνουμε από σάς. 'Αλλά έσείς, κυρία, δέν μπορείτε νά καταλάβετε ποιά είναι η κόρη σας ;

— Πώς μπορώ νά τό καταλάβω, είναι ή δυστυχισμένη κόρη μου, κ' ή δυο έχουν τό ίδιο άνάστημα, κ' ή δυο είναι όμορφες και ξανθές... Ποιά είναι η κόρη μου ;

Τού χάσαν η Γαβριέλλα προσευχήθηκε άδικα νά ανακαλύψει στά πρόσωπα τών δυο κοριτσιών ένα σημάδι, μία όμορφότερα πού νύ τής επιτρέψει νά τό ξεχωρίσει. Τά κοριτσάκια τήν κούταζαν και τά δυο, με τό ίδιο δειλό και φοβισμένο σφεδρό βλέμμα.

— 'Ο άντρας τής Άγγελικής θά καταλάβει ίσως ποιά είναι η κόρη του, είτε τότε στεναζόντας η Γαβριέλλα.

Ματαία έλπιδα όμως ! Γιατί ούτε ό άντρας τής Άγγελικής, όταν μετά τσάφρον έπόν αιμαλωσία, έπίστρεψε στό χωριό του, δέν μπόρεσε νύ ξεχωρίσει τό παιδί του...

Η Γαβριέλλα τότε τού πρότεινε νά τόν πάρη στην έπιανή της ως φίλαση. Αύτός, μή έχοντας άλλο καταφύγιο, δέχτηκε.

Η κόρη μου, έπειτα από λίγο καιρό, πήρε μαζί της τά δυο κοριτσάκια και έγκαταστάθηκε στό μέγαρο πού είχε στάς Βορξέλλας. Καί ως σήμερα μένει εκεί.

— 'Ο άντρας τής Άγγελικής έντοιμετώξ'ν πέθανε. "Έτσι η Γαβριέλλα δέν μπόρεσε ως τώρα νά μαντεψοί πού από τά δυο κοριτσάκια είναι τό δικό της.

Καί τά δυο είναι τρυφερά, στοργικά, χαριστόμενα. Πήραν και τά δυο τήν ίδια άνατροφή και έχουν τούς ίδιους τρόπους. Νομίζουν ότι είναι αδελφία και φωνάζουν τήν Γαβριέλλα : «Μαμά... Είναι εύθυμίσμενα και μόνο η εμφάνιση υποφέρει, χωρίς νά τό μαντεψούν ποτέ αυτά. Χαμογελά γλυκά, όταν τά κούτάζει, μά ή καρδιά της μέσα ματώνει...

Καί καινείς άλλος έπίσης δέν φραντάζεται τό τραγικό δίλημμα, μπροστά στό όποιο βρίσκεται κάθε μέρα... Σέ όλο τόν κόσμο φαίνεται πάντα γελαστή και χαρομήνη...

Σ' έμένα μόνο έχει έμπιστευθεί τό μυστικό της. Πόσα μικρά δάκρυα κρύβονται κάτω από ένα γλυκό χαμόγελο !.....

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΕΙΣ

Σου' έστειλα χαριετίσματα με τό γλυκό τ' άηδόνι, με τού Μαγιού τά λουλούδια, με τό έρσιο χελιδόνι.
Σου' έστειλα χαριετίσματα με τής αύγής τ' αστέρι, έδάκρυα και στέγνωσε τά δάκρυα μου τ' άγέρι.
Κι' έλεγα : «Άγέρι, βοέξε τά ρουσιά στό πρόσωπό της, στό σωθικά της φύσησε και πάψε τόν καινή της». Γιά μένα δέν σου μίλησε τού φραγγαριού ή άχνάδα, τό βογγητό της θάλασσας, τής γής ή πρασινάδα ;
— Ποτέ δέν ξεγανώνωσα νά κελαιδί τ' άηδόνι, ποτέ δέν ξεγανάνθησαν τής λεμονιάς μου ό κλώνοι.
"Έφερες συ τήν άνοιξη και τή χαρά σέ μένα, έρμος ό κόσμος ήτανε δυο έλευτες στό ξένα !
ΕΛΙΣΑΒ. ΜΑΡΤΙΝΕΚΟΣ

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ ΤΩΝ Μ. ΑΝΑΡΩΝ

Τό μάτι τού ανθρώπου βλέπει τό Θεό μόνο διά μέσου τών δακρύων.
Ο ύ γ κ ώ.
Μή στενηθώσω σέ γέριχο τοίχο και σέ παλινό άρχοντα. Ιαπωνική παροιμία.
'Ο άληθινός χωρικήτης φανερόνεται άπό τό κρασί. Π λ ά τ ω ν.
'Ο φτωχός στερείται λίγα πράγματα, ό φιλάργυρος δια. Β ο λ τ α ί ρ ο σ.
Μή γίνης ποτέ αίτία δακρύων, γιατί τά μετράει ό Θεός. Σ ά ν δ η.

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΝΑ Η ΟΡΑ

ΠΑΛΗΣ ΑΘΗΝΑΪΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η κ. Κοτοπούλη στή «Φλωρεντική Τραγωδία». Η κριτική τού Ρώμου Φιλλύρα. Πώς τις έφραξε ό άληθινός Τημ. Παπαμιχαήλ. 'Ο δημοσιογραφικός δέρας. Τό χρονογράφημα τού κ. Βλάχου. "Ένας χορτοφαγικό γεύμα. Τί είπε ό Πλάτων Ροδοκανάκης, κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Στά 1912, η κ. Μαρία Κοτοπούλη έπαιξε τό έργο τού Ουάιλντ «Φλωρεντική Τραγωδία».

'Ο ποιητής Ρώμος Φιλλύρας, δημοσιογραφών τότε, κατέκρινε σέ μία έφημερίδα τήν συμπαιή καλλιτέχνηδα, ως καίξασαν... κακώς !... Η κ. Κοτοπούλη ήθυσσε πολύ με τήν ροιτική αυτή. Καθώς λοιπόν διάβαζε τις έφημερίδες, φώναζε :

— Δέν βρισκεται κανένας νά πιάσει αυτών τόν Φιλλύρα στό ξύλο ! "Ένας υπάλληλος τού θεάτρου, Ιωάννης Μαιμιάς όνομαζόμενος, μόλις τό άκουσε αυτό, τό πήρε τούς μετρητοίς κ' έφραγε νά βρη και νά δείρη τόν Φιλλύρα. 'Επειδή όμως δέν τόν έγνωρίζε καλά, συνάντησε κατά τύχη μέσα στό θέατρο τόν άειμνηστο Τημο Παπαμιχαήλ, χρονογράφο τότε τού «Χρόνου» τού κ. Χαροτσιούλου, τόν όποιον και έχτύπησε, παίχοντάς τον γιά τόν Φιλλύρα.

Μόλις η κ. Κοτοπούλη ήμαθε τί συνέβη, έξέφρασε τήν λύπη της στόν Παπαμιχαήλ.

Τό έπαισόδιο όμως, γνωσθέν στους δημοσιογραφικούς κύκλους, έπροκάλεσε άναστάσεις. 'Εγρόφισαν άρρωστα, χρονογραφήματα και σάτυρες κυριότερες τότε κατά τής κ. Κοτοπούλη.

Τό χειρομικροσκοπικό όμως χρονογράφημα ήταν τού κ. Γεωργ. Βλάχου, διευθυντού της «Καθημερινής» σήμερα, χρονογράφου τότε τού «Χρόνου».

Ο κ. Βλάχος παρουσίασε τόν παθόντα Τημον Παπαμιχαήλ ανακρινόμενον στην Εισαγγελία.

- 'Ο Εισαγγελέης τόν ρωτάει :
- Όποτε σάς χτύπησαν ;
 - Μάλιστα, απαντάει ό Παπαμιχαήλ.
 - Μά μίαν έφάγατε ή πολλές ;
 - Πολλές, παρό... Μα μά δέν τσαρσάριζα !...
 - Καί πού σάς ώδήγησαν μετά τό έγκλημα ;
 - Πού άλλου ;... Στό... Μαρι-

ΕΥΤΗΡΙΟΝ !

- Καί γιατί αυτή ή έχθρα τής Δος Κοτοπούλης ;
- Διού έμοιασε με τόν Φιλλύρα και έφορούσε γυαλιά.
- Είσαθε μόνου ;
- Βέβαια μόνου... και ούσης όφιας, μου έκαμαν... μ υ ψ ι α ν στή οάχι !...
- Είσατε μήπως προσηγομίενα με τήν κ. Κοτοπούλη ; Μήπως δέν τήν άναγνωρίζετε ως μεγάλην ;
- Μεγάλην ;... Παρά πολύ ! Μεγάλην τήν άναγνωρίζω... Είνε Σάρα Δ ε ρ ν ά ρ, Ν τ ο υ ρ ε, Β ε ν τ ο υ ρ ε, ό τι θέλετε.
- Πού θά έργασθή τόν χειμώνα ;
- Στή Δ ε ρ ν α ν και εις τό Β ά ρ ι της 'Ιταλίας.
- Τι έργα θά παίξη στην ενέργητικότη της ;
- Τήν «Ε π ι θ ε σ ι ν» τού Δ ε ρ ν ο τ ά τ υ ν !... Τό ειστήριον θά πιάται άντι πέντε δ α ρ μ ω ν, τού μα-ξ υ λ ά ρ ι ο ν και ό φ ό ρ ο σ εις βράος τόν θεατών !...
- Ήσαν και άλλοι στό θέατρο, όταν σάς έχτύπησαν ;
- Βέβαια, μερικά λόγια, ένας διπλωμάτης, κάμων πα ρ α σ τ ά σ ε ι ς και ό θιασος...
- Πού κατοικεί ή δεσποική Κοτοπούλη, έξερτε ;
- 'Όταν θέλη νά... π ε ρ ι π ο ι η θ ή κανένα ποιητήν, στην όδόν Δ ε ρ ε ι - γ υ λ ι... ..
- Ποίους ρόλους προτιμά ή κ. Κοτοπούλη ;
- Τήν Μ α ρ γ α ρ ι τ α ν Γ ρ ο θ ι έ... ..
- Χθές τό βράδυ τί έργον έπαιξε ;
- Τό «Ξ υ λ ο τής Γ ν ω σ τ ε ο ς» !

Στά 1912 ό γνωστός χορτογράφος κ. Πλάτων Δρακοφίλης, γιά νά διαδώσει τήν ιδέα τής χορτοφαγίας, έκαμε ένα γεύμα χορτοφαγικό σέ διαφόρους λογίους, πολιτείας και δημοσιογράφους.
"Όταν τελείωσε τό γεύμα και ό προσκεκλημένοι άπεχώρησαν, κάποιος ρώτησε τόν μακαρίτη Π. Ροδοκανάκη :

- Καί έξορτάσατε ;
- Π λ α τ ω ν ι κ ω ς μόνον ! απάντησε ό Ροδοκανάκης.